

stjerne for det radikale Venstre. Hr. Heilbuth har udtrykkelig sagt i et Foredrag, der vakte en Del Opsigt, at vi fra Danmarks Side, hvis vi skulde staa os i Fremtidens Konkurrence, maatte lægge os mere efter Dyrkning af Havesager. Det maatte da netop være en Virksomhed som den, jeg her har omtalt, man skulde fremhjelpe. Konkurrencen her er meget stor fra Holland, og man skulde ikke slaa en saadan Virksomhed ned, saaledes som man har gjort her.

Der er blevet sagt om den første Tale, som det ærede Medlem Hr. Rode holdt under denne Finanslovbehandling, at den var et Verdensparlament værdig; der er ogsaa sagt om den, at den skulde slaas op paa alle Gadehjørner og Brandstationer og Brandhuse — tror jeg, det var — her i Landet, for at hele Befolkningen kunde se, hvilken stor Tale det ærede Medlem havde holdt. Det skal jeg ikke udtale mig om. Men hvis denne Tale skulde slaas op, tror jeg, det vilde være godt, om der ved Siden af kom en lille stilfærdig Plakat, hvorpaa der stod: Til Skræk og Advarsel om, hvordan den radikale Regering bar sig ad overfor de private Erhverv! Saa kan for min Skyld det ærede Medlem Hr. Rodes Tale gerne blive slaaet op over hele Landet, for jeg tror nu alligevel, at den danske Vælgerbefolkning saare vel kan skelne mellem alle de mange Ord, det ærede Medlem er kommet med, og det, der virkelig har været Handling.

Nej, det ærede Medlem Hr. Rode skulde slet ikke tale saa forfærdelig meget om Samarbejdet mellem Folkepartiet og Venstre. Jeg tror, det ærede Medlem kan være ganske rolig; jeg tror, det ærede Medlem vil faa at se, at dette Samarbejde vil udvikle sig paa en anden Maade end den, paa hvilken Samarbejdet udviklede sig mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Thi her er, tror jeg, netop Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Rode paa den ene Side og de to Partier Folkepartiet og Venstre paa den anden Side. For det ærede Medlem Hr. Rode skal det være saaledes, at hvis han ikke har det i en ganske bestemt Form, hvis han ikke paa Forhaand har Socialdemokraternes Velsignelse til, hvad han foretager sig, saa er det galt. Jeg ser saaledes paa Samarbejdet mellem Folkepartiet og Venstre — og jeg vil gerne her understrege, at jeg for saa vidt er ganske enig i, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte i Gaar —, at et Samarbejde mellem disse to Partier skal foregaa paa den Maade, at disse

to Partier, som jo ikke er eet, som heller ikke har det samme politiske Program, maa se at samarbejde saa langt, de nu kan, de maa føre deres Standpunkt frem, saaledes som de mener, det er rigtigt. Jeg nærer da for mit Vedkommende den bedste Tro til, at et Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti skal gaa, og jeg nærer denne Overbevisning, fordi jeg saa ofte har set, hvorledes det var det rene Standpunkt, som sejrede.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, hvorledes det gik med Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder, den Gang Lovforslaget om Kvinders fulde Ligestilling med Mænd i Henseende til Adgang til Tjenestestillinger og Embeder var til Behandling. Der var saa vist intet Samarbejde mellem de to daværende Oppositionspartier, og hvorledes gik det saa ved første Behandling? Da stod Venstres Ordfører, Hr. Jensen-Sønderup, op og gav dette Lovforslag sin anbefaling: vor anbefaling, sagde han, og fulde Tilslutning, og senere udtalte Hr. Jensen-Sønderup, at det havde gjort ham ondt, at man ikke kunde gennemføre dette Lovforslag uden Udvalg. Saa gik Lovforslaget i Udvalg, og Hr. Jensen-Sønderup blev — man maa have Lov at antage, det var for Honnørens Skyld — Medlem af dette Udvalg for Venstres Vedkommende. Da vi kom til anden Behandling, skete det, at Hr. J. C. Christensen skulde til et Møde Kl. 4, men for at man ikke skulde tage fejl af hans Stilling, stod han op og udtalte sig om den, og her desavouerede den højtærede Kirkeminister fuldstændig Hr. Jensen-Sønderup. Og Stillingen blev gennem Afstemningerne o. s. v. den, at Venstre fulgte det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, den nuværende højtærede Kirkeminister, og Hr. Jensen-Sønderup fik, saa vidt jeg husker, Tilslutning fra 3 Venstremænd. Saaledes gik det med Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Præsteembeder, der fandt en Forstaaelse Sted, om jeg saa maa sige, den fandt Sted i sin Renhed, og saaledes haaber jeg ogsaa, det skal gaa fremdeles.

Jeg for mit Vedkommende tror, at der, saaledes som det ogsaa er udtalt tidligere, udmærket godt vil kunne føres en god demokratisk Politik sammen med Folkepartiet. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen ler, og det vil jo ikke overraske, at han gør det, men det forekommer mig, at det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode skulde erindre, at der